

Sådanne drøftelser og analyser er der imidlertid ikke lagt op til i justitsministerens forslag, der alene har et juridisk og et fiskalt sigte. Disse drøftelser er ikke engang stillet i udsigt bortset fra vage henvisninger til kommende finanslovsforhandlinger. Men dermed sættes alene det fiskale hensyn i forgrunden. Det, der er brug for, er en selvstændig, principiel drøftelse af gebyr-/afgiftspolitikken.

Nogen saglig mulighed for i almindelighed at stille ændringsforslag til lovforslaget er der desværre ikke. Der foreligger ikke pålidelige kalkulationer vedrørende de administrative omkostninger, hvor ændringsforslag ville være nærliggende, jf. ovenstående principielle gennemgang, og på grund af hastværket med at få lovforslaget igennem er det ikke muligt at få sådanne kalkulationer.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men kan dog stemme for det af justitsministeren stillede ændringsforslag og bemærker i øvrigt:

Igen og igen benytter regeringen den filosofi, at hvis man bliver taget i en ulovlighed, så laver man blot lovgivningen om efterfølgende.

Den filosofi tager mindretallet afstand fra og henviser til, at hvis det havde været en civil borger, var vedkommende ifaldet straf, og i en sag af denne størrelse ville det have været en ganske alvorlig og lang fængselsstraf.

Borgerne skal således altid leve op til lovgivningen, mens regeringen blot kan lave det ene krumspring efter det andet, uden at det får betydning, for et flertal laver blot loven om af hensyn til statsfinanserne.

For en borgerlig regering er det forståeligt, at man hellere vil snyde på vægten end hæve skatterne, men det er uhæderlig politik.

På baggrund af de mange redegørelser er det endda stadig usikkert, om det er lovmedholdeligt, at et flertal blot ophører gebyrerne til lov. Flere steder i Rigsrevisionens redegørelse er det anført, at uanset at gebyrerne ophøjes til lov, må det antages, at de skal svare til de faktiske omkostninger.

Desuden finder mindretallet, at det er lovjaskeri at presse lovforslaget igennem på rekordtid, og endda inden undersøgelserne er afsluttet.

Det er imidlertid mindretallets hensigt at følge hele gebyrsagen helt til dørs, uanset at et flertal gennemfører dette lovforslag.

Det helt groteske i lovforslaget ses nok bedst i reglerne om betaling for kørekort, hvor en aspirant skal betale fuld pris for både teoriprøve og køreprøve, selv om denne måske dumper til en af prøverne; herefter skal der igen betales fuld pris, selv om det f.eks. kun er køreprøven, der skal tages om. Ligeledes er forskellen på priserne for de forskellige erstatningskørekort og fornyelser et udmærket eksempel på, at man overhovedet ikke tager hensyn til de faktiske omkostninger.

En række af priserne svarer så nogenlunde til de faktiske omkostninger, men der er alt for mange punkter, hvor der betales langt mere end de faktiske omkostninger.

Fremskridtspartiet finder det beklageligt og usmageligt, at et flertal blot presser lovforslaget igennem i stedet for at følge anvisningerne og sætte priserne til de faktiske omkostninger og så i øvrigt forhøje indkomstskatten eller anden skat og dermed skattetrykket. Det ville Fremskridtspartiet være imod, men det ville være hæderligt og et ærligt spil.

Et *femte mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling. Mindretallet vil kunne tiltræde det af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *sjette mindretal* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling. Mindretallet vil kunne tiltræde det af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *syvende mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling. Mindretallet vil kunne tiltræde det af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 12

1) Paragraffen affattes således: